

„Pravé svetlo si Ty...“

Suspírium: „Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte v evanjelium!“ (Mk 1,14-15) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 174: „Príď, ó, Kráľu večnosti...”

Pozdrav: „Hľa, Hospodinovo meno prichádza zďaleka [...] Budete spievať ako v noci, keď sa svätí sviatok, a zo srdca sa budete radovať ako ten, čo kráča s flautou na Hospodinov vrch ku Skale Izraela. Hospodin sa ohlási svojím vznešeným hlasom a ukáže, ako jeho rameno spočinie...” (Iz 30,27-30) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Rimanom v 14. kapitole v jedenástom až štrnástom verši takto: „A toto robte, veď viete, aký je čas, že už nastala hodina, aby ste sa prebudili zo spánku. Teraz je totiž naša spása bližšie, ako keď sme uverili. Noc pokročila a deň sa priblížil. Vyzlečme teda skutky tmy a oblečme si výzbroj svetla. Kráčajme slušne ako vo dne, nie v hýrení a opilstve, nie v smilstve a bezuzdnosti, nie v svároch a závisti. Ale oblečte sa v Pána Ježiša Krista a nevyhovujte telu, aby ste neprepadli žiadostiam.”

Pieseň: Chválospev č. 355: „Nové svetlo nám nastalo...”

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.” (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: Kniha proroka Izaiáša 42. kapitola 1-9. veršov: *„Hľa, môj služobník, podporujem ho, môj vyvolený, ktorého som si obľúbil. Svojho ducha som vložil na neho, prinesie právo národom. Nebude kričať ani nezvýši hlas, nedá počuť svoj hlas na ulici. Nalomenú trstinu nedolomí, hasnúci knôt nedohasí, podľa pravdy bude súdiť. Neochabne a nepodlomí sa, kým nezaloží právo na zemi. Na jeho náuku čakajú ostrovy. Takto hovorí Boh, Hospodin, ktorý stvoril nebesá, rozvinul ich a rozprestrel zem s jej porastom, dáva na jej dych ľud a vzduch tým, čo po nej chodia: „Ja, Hospodin, som ťa povolal v spravodlivosti, uchopil som ťa za ruku, stvárnil som ťa a urobil som ťa zmluvou ľud, svetlom pohanov, aby sa slepým otvorili oči, aby väzni boli vyvedení zo žalára a z väznice tí, čo sedia v temnote. Ja som Hospodin, to je moje meno. Svoju slávu nedám inému ani svoju chválu modlám. Hľa, prvé veci sa splnili, ja však oznamujem nové, zvestujem ich skôr, ako vyklíčia.”*

Modlitba: Drahý Pane, milujúci Bože náš! Ďakujeme Ti, že si prišiel medzi nás v Ježišovi Kristovi. Uprostred týchto šedých a sychravých dní prichádzame k Tebe, aby si aj Ty mohol prísť k nám, usadiť sa v našich laviciach vedľa nás a osvietiť Svojím svetlom všetko, čo je temné. Dnes Ťa prosíme o jedno, daj nám Svoju milosť, odstráň a vyžeň všetko to zlo, ktoré nás robí ospalými, nepokojnými a unavenými, aby sme si mohli skutočne užívať život, ktorý si nám daroval. Príď, Spasiteľu náš, a oživ nás, lebo vyznávame, že aj my sme unavení na duchu i na tele. Naša viera a nádej sa rýchlo vyčerpávajú, pretože sme zo všetkého sklamaní, zmocnil sa nás strach a hrôza nás premáha, pretože všetci okolo nás myslia len na seba. Daj, aby na nás zostúpila sila Tvojej trpezlivosti a zmŕtvychvstania ako ochranný štít skrze Ducha Svätého. Kraľuj dnes tam, kde prehovoriš, príď, dobrý Pane, aby sa všetko zlomené uzdravilo, aby sa to, čo je opotrebované, opäť uviedlo do obehu, aby Tvoj pokoj bol balzomom pre nepokojných, ktorý si nám sľúbil vo svojom Synovi. Prebud' naše duše, Kriste náš, aby naše životy a naša služba neboli charakterizované hlukom, zhonom a rýchlymi krokmi, ale aby sme mohli stavať na Tvojej blízkosti, keď nás všetci opustia, a na Tvojom slove, v ktorom je dobrá zvesť povzbudenia. Daj nám, do nášho adventného času vtáčiť perspektívu a múdrosť sovy, príď, prehovor a osobne sa k nám prihovor, aby sme boli očistení a náš zrak sa zostril ako orol sa vznáša nad pevninou. Príď, Pane Ježišu. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 359: „Ó, príď, ó, príď Emanuel,...“

Vzdych: „Vám však, ktorí sa bojíte môjho mena, vyjde slnko spravodlivosti a zdravie bude v jeho lúčoch, potom vyjdete,...“ (Mal 3,20) Amen.

Biblický text: Kniha Skutkov apoštolov 20. kapitola 7-10. verše: *„Pavol sa s nimi rozprával, lebo na druhý deň chcel odcestovať. Reč pretiahol až do polnoci. V hornej sieni, kde sme boli zhromaždení, svietilo mnoho lámip. Istý mládenec menom Eutychus sedel v obloku a pretože Pavol hovoril dlho, tvrdo zaspal a premožený spánkom spadol dolu z tretieho poschodia. Keď ho zodvihli, bol mŕtvy. Ale Pavol zišiel dole, pritisol sa k nemu, objal ho a povedal: „Neznejpokojte sa, veď jeho duša je v ňom.“*

**Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu
Ježišovi Kristovi!**

Apoštol Pavol vystupuje v Troade ako učiteľ, ktorý vedie **dialóg**. Neprehovoriť káže jednostranne, ale počúva. Učí v rozhovore, pýta sa, vníma a podporuje ľud Boží. Tak, ako otázky a odpovede Heidelberského katechizmu: je to vyučovanie, ale zároveň živá, obojstranná výmena myšlienok. A toto je jedna z veľkých otázok

adventného času: **Ako zvestuje náš život smerom k druhému človeku evanjelium života?** Ako príkaz, nariadenie, alebo dáva priestor názoru, rozhovoru, spoločnému premýšľaniu, diskusii a výmene názorov? Na začiatku každého cirkevného roka prichádza s nami nová nádej. Ale otázka znie: **Na čo dávam svoj čas? Ako si rozdeľujem jednotlivé dni? Mám niekoho, kto ma zastúpi, posilní a podporí? Som mu/jej za to vďačný?** Advent je priestorom nového začiatku: nového času, nového zamerania, novej pozornosti, a to na Božie svetlo.

Tu a teraz spoznávame realitu cirkevného zboru v Troade. Prvý deň týždňa bol vtedy pracovným dňom. Cirkevný zbor tvorili unavení, vyčerpaní bratia a sestry. Apoštol Pavol učí dlho, ale nie je to obyčajná prednáška – je to **kvalitný čas pred jeho odchodom**. A my často prichádzame na nedeľné služby Božie podobne: unavení, chorľaví, s ťažkým srdcom, rozptýlení, zadriemkavajúci, bez síl. Ako tí, čo sa len dívajú oknom na život, ale nemajú silu vykročiť.

Lukáš, lekár, pozorný pozorovateľ – si všíma: „**v hornej sále bolo mnoho lúčov**“. Umelé svetlo, stiesnený priestor, tri poschodia – všetko naznačuje: **je svetlo, ale niet vzduchu**. Svet zaslepuje, ale neoživuje. A presne tak často žijeme aj my: veľa vonkajšieho svetla, málo vnútorného.

V centre diania stojí šťastný mladý muž, ktorý túži počúvať – a predsa padá. Apoštol Pavol hovorí mocne, ale Eutychos ticho a s radosťou načúva. Nechce diskutovať. Je to tichý žiak, túžiaca duša: **Byť tam, kde sa láme chlieb. Byť tam, kde znie Slovo**. Ale únava, okolnosti, nedostatok vzduchu, životná krehkosť sú silnejšie. Eutychos padá – doslova aj duchovne: zaspí, zoslabne, vypadne z rytmu spoločenstva a zrúti sa z tretieho poschodia. Koľko „Eutychov“ sedí aj dnes medzi nami: kto je príliš unavený, komu už nič neznie dosť jasne, kto nerozumie ani necíti, komu sa zatemňuje zrak aj sluch, kto vnútorné takmer padá, lebo každý deň po veľkom výkone padne do postele ako „mŕtvy“.

Ale Kristus prichádza. **Je tu pre každého Eutycha.** O tom je advent. Prorok Izaiáš ako prvý oznamuje príchod Pána. **Pán prichádza.** Intenzívnejšie a bližšie, než si myslíme. Prichádza za každým, kto si myslí, že môže byť šťastný bez Neho, za každým unaveným, za každým padajúcim, za každým, kto je už takmer mŕtvy vo svojej duši, za každým, kto si myslí, že prehral. Prichádza a **oživuje toho, kto je mŕtvy.** Prebúdza. Vzkriesi. Objíme. Volá z rozkladu do svetla. Eutychos si myslel, že žije – no v skutočnosti lapal po dychu. A často takto žijeme aj my.

Toto slovo obsahuje adventnú výzvu: **nemajme na seba prehnané očakávania.** Advent nie je o výkone. Nie je o dokonalosti. Je o tom, aby sme boli trpezliví, milosrdní, a predovšetkým pozorní jedni k druhým. Kristus nie je bezcitný Pán, keď sa na nás pozerá. Pán nie je bez súcitu, je svetlom pohanov, je skutočným spojencom nášho života. On neuháša, ale zapalať. On nekričí, neláme, nekvíli – len ticho píše do prachu naše viny, hodí za seba naše bremená, rieši naše problémy, lebo Jeho slovo a skutok sú život.

Apoštol Pavol slúži v Troade podľa Kristovho vzoru. **Nehuláka, spolčuje Boží ľud, ale vracia život do koľají.** Nekričí pri Eutychovom páde. Nehreší, nekritizuje, neobviňuje. Zostúpi k nemu, skloní sa, objíme ho a povie: „**Neznepokojujte sa, veď je v ňom život.**“ Napriek všetkému – ešte žije. To je podstata evanjelia. To je tajomstvo adventu. To je služba cirkvi. Môj brat a moja sestra žije. Je živá duša. Buďme si navzájom svetlom. Po bohoslužbe sa zastavme pri sebe: nie poučovať, nie opravovať, nie uhasať, ale zaujímať sa, pýtať sa, počúvať – ako tí, ktorí nechcú uhasiť tlejúci knôť, ale **znovu ho zapáliť.** Lebo medzi nami sú takí, čo len ticho sa vznášajú. Nebuďme ich prekážkou. Buďme ich pomocou. Kristus neuháša, On rozsvecuje svojím svetlom. Vyznajme dnes pred Ním: „**Pravé svetlo si Ty!**“ Kristus nerobí hluk. Jeho apoštol nespoločuje hlasno. Jeho svetlo prichádza v tichosti, ale **dokáže oživiť aj toho, kto padá, kto je bez práce, bez perspektívy, bez všetkého.** Advent nás

volá, aby sa stíšila búrka v našom vnútri a aby Kristovo svetlo preniklo, pozdvihlo a obnovilo náš život – a skrze nás aj životy iných.

Nový cirkevný rok. Nová nádej. Nové úlohy. Nové služby. Nové možnosti. A preto – hľadiac na Krista – povedz bratovi či sestre: **Pokoj, vydrž, Boh je tu. Emanuel Boh s nami.**

Vzájomná pomoc, spoločenstvo – to je srdce adventu. Keď hľadáme na Ježiša, vidíme aj jeden druhého inými očami: nie ako konkurenta, ale ako brata a sestru; nie ako nepriateľa, ale človeka túžiaceho po Božej láske; nie ako bremeno, ale ako naše poslanie. Sviatočné obdobie začnime tak, že Ježiša nielen očakávame, ale **Mu aj slúžime v sebe navzájom. Božie svetlo lieči.** Osvetľuje naše pomýlené myšlienky. Dáva nádej sklúčeným. Prináša milosrdenstvo zlomeným. Božie svetlo je odvodzovateľné od Krista. Svetlo, ktoré dostaneme, si nenechávame pre seba. Boh chce rozžiaríť životy iných tým, že najprv zapáli svetlo v nás. Jeho svetlo nielen na nás svieti – ono svieti **skrze nás**. Smer pohľadu je jasný: „**Hľadme na Ježiša, pôvodcu a završovateľa viery.**“ (Žid 12,2) To je podstata adventu: Nehľadáme na seba ani na okolnosti, ale na Ježiša.

On začal darom viery všetko v nás. On ju aj dokončí. A keď na Neho hľadáme, každý životný stav dostane nový význam: z beznádeje nádej kvitne, z čakania istotu dostávame a zo šera do svetla vystupujeme. **Božie svetlo v Ježišovi Kristovi, drahý brat/sestra, nech zaženie každú temnotu; Kristov pokoj nech sa dotkne pomýlených životov; a my všetci nech sa staneme nositeľmi nádeje.** Tak nech začne naše spoločné sviatočné obdobie: hľadiac na Ježiša, posilňujúc jeden druhého, kráčajúc v Božom svetle. **Požehnaný adventný čas v láske a s láskou prajem z čistého srdca. Amen.**

Modlitba: „Potom k nim Ježiš znova prehovoril: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12)

„Lebo Boh, ktorý povedal: „Nech z temnôt zažiarí svetlo!“, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista.“ (IIK 4,6)

„Potom sa budeš tešiť zo Všemohúceho a pozdvihneš tvár k Bohu. Poprosíš ho a vypočuje ňa a ty splníš, čo si mu sľúbil. Čo rozhodneš, to sa stane, a nad tvojimi cestami zažiarí svetlo.“ (Job 22,26-28)

„Zošli svoje svetlo a svoju pravdu, nech ma vedú! Nech ma dovedú na tvoj svätý vrch, k tvojim príbytkom.“ (Ž 43,3)

„Teraz, Pane, prepustiš v pokoji svojho služobníka podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na zjavenie pre pohanov a slávu pre tvoj ľud Izrael.“ (Lk 2,29-32)

„že Mesiáš má trpieť, ako prvý vstane z mŕtvych a bude ohlasovať svetlo tomuto ľudu i pohanom.“ (Sk 26,23)

„Ja biedny človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti? Bohu vďaka skrze Ježiša Krista, nášho Pána.“ (R 7,24-25a)

„Vy ste svetlo sveta. Mesto, ktoré leží na vrchu, sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach (Mt 5,14-16)!“

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,6)

Požehnanie: „... k tebe pozdvihujem dušu, môj Bože. [...] Amen, príd, Pane Ježišu!“ (Ž 25,1; Zjav 21,20b) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 24. 4-5. verše: „Zdvihnite hlavy svojich brán!“